

ОБЩЕСТВЕНА ОБНОВА

Този зовъ се чува днесъ отъ всички кѣтлове на нашата страна. Въ името на него дойде новата власт и въ името на него бѣ отречена старата. Ако старата власт бѣ продължавала съ присъщи си манталитетъ и отрицателни черти, общественитѣ ни организми рискуваха да бѣде обхванати отъ прогресивна анархия и да свърши най-катастрофално.

Ние отдавна издигаме лозунга за обществена обнова и новъ пътъ. И сега, когато новата власт го издига като ръководенъ принципъ, и се поема откровенъ — ние можемъ да бѣдемъ само доволни.

Но въпросътъ не се отнася само до хубави и красиви по форма лозунги, а до същинското събързание и реално изражение.

Обществена обнова въ името на какво и за кого? Безспорно въ името на една по-висша социална и стопанска правда, но преди всичко за широкитѣ народни маси, въ служба на тяхъ; въ името на благоденствието, щастията и радостта на трудящия се български народъ, върху плещитѣ и труда на който се издига величието и силата на отечеството. На тази велика целъ може ли да се служи съ досегашния манталитетъ на партизанска корупция и протектиране бездарността и пошлостта? Безспорно не!

Ето защо първиятъ замахъ на новото време трѣбва да бѣде да се даде пътъ на даровитостта, компетентността и труда. Достойнитѣ и способнитѣ да излъчатъ на линия, на фронта на общ. строителство. Особено това се касае до интелигенцията и по-специално до общественитѣ служители, които сѣ факторитѣ, чрезъ които ще се проя-

вява общ. обнова. А тя ще се изрази, преди всичко, въ отношенията, въ контакта, които ще иматъ тѣзи служители съ широкитѣ народни маси.

И затова общественитѣ постове трѣбва да бѣдатъ повърени на най-достойнитѣ синове на родината безъ разлика на политически и социални убеждения.

Въ миналото партийната карта бѣ разковничето, което отваряше вѣритѣ на общественитѣ постове; днесъ наблюдаваме, че картата се стреми да се замѣни по другъ начинъ.

Обществената и морална обнова на България е велико народно дѣло. Преди всичко то изисква усилията на всички честни синове и новъ манталитетъ: дружа, по-висша, особено, морална култура. Носителитѣ на тази култура трѣбва да се намѣрятъ, дето и да сѣ, и да се впрегнатъ въ великия фронтъ на народното възрождение.

Единственъ този пътъ ще ни изведе къмъ собствената ни обетована земя и ще влѣе жизнена струя въ народната душа.

Платете абонамента си!

ОПИТАЙТЕ
ЩАСТИЕТО СИ

като вземете билети отъ лотарията на журналиститѣ въ България-центр. управление Варна. Печалби отъ 100 лева до 100,000 лв. Цѣлния билетъ 20 лв., половинка 10 лв., четвъртинка 5 лв. Теглене 9 септември 1934 год.

РОЛЯТА на мѣстната преса днесъ

Споредъ кореннитѣ преобразования, които днешната власт си предначертава да прави се засилва чувствително влиянието на отдѣлната личностъ. Колективнитѣ институти, като нарсдѣно събрание, общински съвети, училищни настоятелства и пр. — сѣ отмѣнени или временно суспендирани и тѣхната компетентностъ — поставена въ рѣцетѣ на отдѣлни лица.

Колкото тѣзи лица да сѣ добре избрани и вещи въ своето дѣло, тѣ нѣматъ физическа възможностъ сами да хвърлятъ пълненъ обзоръ върху всички въпроси.

При липсата на общински съвети, гдето се разпекваха всички нужди (уви, често тѣ партизански и едностранчиво!) сега само мѣстната преса би могла да служи като мѣсто, гдето да се посочватъ и разглеждатъ отдѣлни въпроси, като обективно и целесъобразно се развиватъ тѣ въ съответни статии. При вещи журналисти и добри сътрудници, при обективно и искрено разглеждане на поставенитѣ теми, при всестранно освѣтляване на фактитѣ, причинитѣ и последицитѣ — мѣстната преса би могла да играе главна и благородна роля и мислящиятъ за обществеността управникъ винаги би се вслушвалъ въ ценнитѣ мнения, дадени му евентуално, които той би пропусналъ да вземе предвидъ самъ.

Въ тази именно насока мѣстнитѣ вестници иматъ да играятъ при днешното положение много по-голяма роля, отколкото до сега.

Всичко това, разбира се, би станало действителностъ само при широко образование и напълно независимъ редакционенъ персоналъ.

Погледъ.

За нашето село

Нашето село е назадъ въ всѣко отношение. Особено въ благоустройствено. Тамъ е такава пустота и живота невъзможенъ!

И това не се дължи само отъ липса на срѣдства. Липсва и друго нѣщо: инициатива. Тия, които биха взели инициативата за културното, стопанско и благоустройствено повдигане на селото, бѣгатъ отъ него. Въмѣсто да дадѣтъ животъ на селото, тѣ спомагатъ за неговата смъртъ.

А може да се направи нѣщо за повдигане на селото. Както се е направило въ нѣкои села въ Търновско, или на Западъ.

Това „нѣщо“ ще се направи, когато интелигенцията остане въ селото, а не бѣга отъ него. Когато даде своята мисль, енергия и дейностъ за културно, стопанско и благоустройствено

повдигане на селото. А тогава и видѣтъ на селото би се измѣнилъ. То би станало по-привлекателно и мамещо съ своитѣ красоти.

Новитѣ кметове, които ще бѣдатъ културни хора и тѣхнитѣ помощници — секретаритѣ, биха направили много нѣщо за селото. Около себе си тѣ ще иматъ една дейна интелигенция: лѣкари учители, агрономъ и т. н. Тѣ всички иматъ интересъ да работятъ за повдигане на селото, защото живеятъ тамъ.

Време е на нашитѣ села да се даде физиономия на малки спретнати градчета.

М.

И сега ни се смѣятъ всички. И прави сѣ!

Много има да се каже за насъ аа да се разтърсатъ душитъ ни.

А едно разтърсване и отърсване отъ досегашното е нужно. Това ще бѣде отъ полза за насъ и за града.

Сп.

Който не се храни съ собственъ трудъ, а застава другитѣ да го хранятъ, е човѣкоубиецъ.

Л. Н. Толстой

СЕДМИЧЕНЪ БЕЛЕЖНИКЪ

За нашитѣ курсури

На мнозина омръзна да четатъ констатациитѣ за назадничеството на нашия градъ.

На насъ, обаче, нѣма да омръзне да трѣбимъ, съ желание: да се пробудятъ въ душитъ инициативи за културното, стопанското и благоустройственото повдигане на града ни.

Азъ не съмъ чулъ ни единъ, който има желание да живѣе въ своя роденъ градъ!

Всѣки се стреми да се махне отъ тукъ.

Защото:

нищо не го привлича!

Градѣтъ ни прилича на село. Духовенъ животъ — никакъвъ. А въ замѣна на това:

злоба между гражданитѣ,

и клоуни, така майсторски разпространявани отъ махленскитѣ „информационни бюра“.

Не се вижда стремѣжъ за економическото и благоустройствено повдигане на града.

А Попово, довчера село, ни замина въ всѣко отношение! Защото тамъ живеятъ

хора съ инициативи.

Безъ рискъ нѣма успѣхъ. Безъ жажда за творчество — нѣма напредѣкъ.

Азъ протестирамъ [противъ равнодушното твърдение, че

нѣма пари!

Пари може да нѣма, да речемъ, общината. Но паритѣ не падатъ отъ небето. Тѣ трѣбва да се намѣрятъ.

Азъ поставямъ надъ паритѣ: желанието и инициативата. Ако тѣхъ ги нѣма, и съ вагони мъртви пари да ни отрупатъ, пакъ

турската физиономия

и на града ни, и въ нашитѣ души нѣма да се измѣни!

Така че, трѣбва да се търси, да се работи, да се желае.

Ето на примеръ: за прогимназиалния салонъ имало пари. А сега били дадени съвсемъ за друго!

Нужно е било:

работа и пакъ работа

и сега щѣхме да имаме общественъ салонъ.

За красотата

(фейлетонъ отъ П. М-нъ)

За какво, братя, мечтае днесъ всѣко момиче? Преди всичко, позволете; за своята красота. Да бѣде красива. Да увлича. Да ѝ завидватъ. Да ѝ ухажватъ ние-представителитѣ на грубия полъ.

Въ днешната епоха, знае се, за личния имъ успѣхъ, красотата твърде много може да имъ помогне.

Но, братя, азъ твърдя, че красотата може да докара и неуспѣхи. Така просто, да се прѣсѣче пътятъ на житейскитѣ успѣхи.

А тоя фактъ се случи.

Случи се въ нашето ведомство.

А героиня на факта си остана Мими.

Нищо, че не я познавате. И по-добре. Защото ако я познавахте, може и вашата чевия, извинете, да хвъркне по нея. Така — отъ любови...

А бѣше красива — дяволката.

Такива едни очи! Едно змийско тѣло. Стопроцентовъ „сексъ-апилъ“.

Но, разрешете да разкажа спокойно.

Назначиха (презъ миналия режимъ, разбира се) Мими въ нашата канцелария. Назначиха я машинописка. Зае мѣстото си въ жгѣла на канцеларията. Близо до голѣмия прозорецъ. А ние — шестъ чиновника — до срѣдната голѣма маса.

И щомъ Мими влѣзе за първи пътъ при насъ, така мило се усмихна!

Иказвай!

— Добъръ день, колеги! — казва

А такъвъ гласъ! И ни изгледа подредъ съ такива очи! Азъ се стопихъ. Колежитѣ, знаете, останаха съ отворени уста.

И Мими седна до машината. Седна и затрака. А сякашъ пронизваше сърдцата ни всѣки ударъ.

Разбира се, оставихме разнитѣ книжа и очитѣ ни все въ нея...

●●●

Днитѣ затекоха.

Сутринъ, още тъмно, ние на работа. Очакваме Мими. Щастие е за насъ да ѝ събуемъ шушонитѣ. Да избършемъ съ копринена джебна кърпичка стола ѝ. Да ѝ поржаме кафе или чай! Да ѝ запалимъ цигара. Въобщо, да ѝ услужимъ като grand кавалери.

А тя сияе.

И ние, разбира се, сме доволни.

Почнемъ работа. Ужъ все работимъ, а така, нѣкакси, работата не върви. Все Мими стреляме съ очи. А тя така ни погледне съ примрежени очи, че ние се топимъ, топимъ...

И нѣкакъ си, предприетието закуца. Канцеларската работа потръгна зле. Ужъ все рано идваме на работа, а не спори.

Мръщи се шефѣтъ.

А и отъ София, отъ централата, почнаха да ни мѣм-

рятъ. Удари ли сме я презъ просото!

Хай дяволитѣ, туй — любовъ не имъ минавал!

И единъ день се случи лошото.

Бѣше къмъ 4 часа следъ обѣдъ. Влиза шефѣтъ. А отъ очитѣ му излизатъ зловни искри. Влиза и право при Мими.

— Вие отъ утре, казва, сте уволнена!

И окото му знаете не мига.

Ние се поглеждаме безнадеждно.

А Мими скача.

— Извинете, казва, какъ така? И безъ 15 дневно предупреждение? Протестирамъ.

— Това е безъ значение, казва шефѣтъ, — отъ утре сте уволнена.

— Но...

— Да сте мислила на време.

— Тоестъ?

— Тоестъ, мѣстѣтъ — не ми минаватъ, крещи вече шефѣтъ. Съ вашата дяволска красота съблазнихте персонала. Залѣ-

пили сѣ се, казва, по васъ — занесенитѣ му песоглавци — и работата не върви. Всичко оставили... Фирмата губи. Да фалираме за васъ ли? Нѣма го, казва, майстора. Толкова. Отъ утре сте уволнена.

А Мими хлопна машината. Хлопна я така, че после на поправка я дадохъ.

И удари шамаръ на шефа. Така, истински шамаръ — съ очитѣ си видѣхъ.

— Простакъ! Грубиянъ! — Каза и излѣзе като фурия.

И вече не се върна. Не се чу и видѣ.

А работата на предприетието пакъ закипѣ.

Остана само хубавия споменъ за Мими. Така се свърши това трагично произшествие.

И мисля си:

— Ето, и красотата има недостатѣци. И тя не е келепиръ за притежателкитѣ!

П. М-нъ

НОВИНИ ОТЪ ПЕТЪ РЕДА

Въ Калкута (Индия) днесъ има 23,000 студенти.

◆ Оня денъ въ Фрайбургъ Гьобелсъ е заявилъ:

— Германското правителство днесъ наистина се намира предъ голъми мѣжнотии и пречки въ своята работа.

◆ На плажа въ Мансаръ, Италия, около стотина лѣкари били нападнати съ камани отъ стачкуващи работници.

◆ Щаба на червената армия приготвяла 12 тома важни документи, отнасящи се къмъ свѣтовната война. Тия документи сж намѣрени въ рускитѣ царски архиви.

◆ Презъ 1933 год. въ съветскитѣ технически училища е имало 1,562,000 жени. Хиляди други жени въ С.С.С.Р. работятъ като машинисти, ватмани, въ фабрицитѣ, земеделскитѣ стопанства и т. н.

◆ Свѣтовния комунистически конгресъ ще се състои това лѣто въ Москва. Докладчици ще бждатъ двама руси, 1 германецъ и българина Георги Димитровъ.

◆ Въ Англия се строи най-големия параходъ въ свѣта, съ 73,000 тона водоизмѣстимостъ. Прочутата на времето си испанска флота, наречена „Великата Армада“ (16 вѣкъ) се е състояла отъ 130 кораба съ обща водоизмѣстимостъ 57,000 тона.

◆ Споредъ официални сведения отъ свѣтовния комитетъ за облакчение последицитѣ отъ свѣтовната криза, презъ 1933 г. въ свѣта сж умрѣли отъ гладъ 2,400,000 души, а други 1,200,000 сж се самоубили отъ мизерия.

◆ Презъ сжщата година били унищожени милиони кгр. оризъ, жито, захаръ, кафе и др. продукти отъ първа необходимостъ, съ цель да бждатъ покачени ценитѣ имъ!

◆ Презъ 1935 год. се навършватъ 100 год. отъ построяката на първата германска желѣзница между Нюринбергъ и Фиртъ. По тоя случай въ Германия се готвятъ голъми тържества. Ще бжде построенъ и първия композиранъ влакъ.

◆ Най-големия фаръ въ България е инсталиранъ въ сръдногорието, надъ ученическитѣ колонии. Вижда се отъ десетки клм. разстояние.

◆ Въ цѣлия свѣтъ надъ 100 милиона човѣци сж организи-

ПАМЯТНИКА на неznайния воинъ

На 20 т. м. по инициативата на запасното подофицерско д-во, бѣха свикани въ 6 ч. следъ обѣдъ въ общината представители на мѣстнитѣ организации, съсловия, шефове въ учрежденията и граждани, всичко около 40—50 души да опредѣлятъ мѣстото за постройка паметникъ на неznайния воинъ на единъ отъ общинскитѣ площади.

Станаха оживени разисквания. Запаснитѣ подофицери подържатъ становището си да построятъ паметника на едно фиксирано мѣсто.

Кмета на града изясни, че въпросното мѣсто не е общинско, следователно общината не може да го отпусне. Д-вото е свободно да води преговори и го откупи.

Постави се въпроса: да се даде ли мѣсто за паметникъ на единъ отъ площадитѣ, или не. При гласуването се реши: да не се строи паметникъ на площадитѣ.

Въпроса остана откритъ. Въроятно подоф. д-во ще закупи посоченото мѣсто.

Нѣкои граждани поставятъ въпроса!

— Не е ли по-разумно съ тия събрани пари за паметникъ (около 500—550,000 лева) и съ помощта на читалището, гражданството и всички организации въ града, да се построи при читалището единъ грамаденъ салонъ домъ-паметникъ за около милионъ, милионъ и половина, като предъ тоя салонъ се постави паметникъ, заедно съ възпоменателни плочи, както е въ други градове? Така ще се пренесе неопценима заслуга за града и ще имаме реална полза отъ инициативата.

Добре е запаснитѣ подофицери да сложатъ на разискване тоя въпросъ Тѣ ще иматъ, въ тоя случай, подкрепата на всички.

Гражданинъ

Въ С.С.С.Р. презъ м-цъ май сж изпълнени 43 смъртни присъди за корупция сръдъ чиновничеството.

рани въ различнитѣ кооперации.

◆ Известнитѣ изследватели — челюскинци, начело съ проф. Шмитъ, сж били посрещнати на 19 юний въ Москва извънредно тържествено.

◆ Въ Парижъ температурата се е дигнала 34 градуса на сѣнка. Въ Франция и Германия сушата е направила голъми поражения. Посѣвитѣ сж страшно компроментирани; констатирани сж много пожари и др. п. Въ Парижъ отъ 3 май не е падналъ дъждъ.

Лѣкаритѣ въ България

Общо взето, въ цѣлата страна има по-вече лѣкари, отколкото сж нуждни за населението ни. Въпрѣки това, голѣмъ процентъ отъ народа ни умира отъ болести, отъ недостатъчно здравеопазване, липса на хигиена, липса на бърза лѣкарска помощъ и др. п.

Това се дължи на обстоятелството, че лѣкаритѣ сж разпредѣлени крайно неравно. Въ градоветѣ най-вече въ София, има надъ 80%, отъ всичкитѣ лѣкари, макаръ че вградското население е 18%. При това положение, много отъ градскитѣ лѣкари сж безъ клиентела, до като селското население чувствува голѣма нужда отъ лѣкарска помощъ.

Това неправилно положение е схванато отъ Главната Дирекция на народното здраве, която ще положи усилия да разпредѣли правилно лѣкаритѣ въ България. Много градски лѣкари ще бждатъ принудени да отидатъ въ селата.

Необходимо е поне въ всѣка община да има по единъ лѣкаръ.

МИЛИОННАТА АФЕРА съ спортнитѣ ротативни автомати

София. Въ дирекцията на полицията се резглеждатъ твърде внимателно иззетитѣ книжа и материали отъ отдѣла „Спортни ротативни автомати“ при общия съюзъ на инвалидитѣ. Констатирано е, че въ продължение на 13 месеца сж били раздадени на разни лица за външни услуги 2,300,000 лв. Не е отбелязано, обаче на кого сж раздадени тѣзи пари и за какви услуги.

Установено е сжщо, че 9 души „журналисти“ сж били на прехрана при ротативнитѣ автомати, като сж получавали месечни заплати, безъ да вършатъ нищо.

Въ сумата 2,300,000 лв. не влизатъ общитѣ разходи за персоналъ, ремонтъ на машинитѣ и пр.

Намѣренъ е още и протоколътъ отъ който се установява, че 204-тѣ работни автомати сж купени по 12000 л., а сж вписани въ книгитѣ по 50000 лв.

Кжде е отишла разликата отъ 7,500,000 лв. не е известно. Това тепърва ще се установи.

Съветскиятъ вестникъ „Правда“ е започналъ да се печати на нова машина, която дава на часъ 650,000 екземпляра. Вестникътъ се печати едновременно на 24 цилиндра.

Изъ печата

Обществениятъ животъ у насъ е покваренъ отъ безхарактернотъ, подлостъ и прѣстѣжна просташина.

Промѣната на формата не е още промѣна на съдържанието, а въ живота на обществото е важно съдържанието, т. е. граждани почтени, честни, родолюбиви.

Въ този пѣтъ трѣбва да бждатъ насочени усилията на всички, които желаятъ обнова и съзнателна нуждата отъ любовъ къмъ държавата.

в. Знаме

Безъ земя не може да живѣе ни единъ човѣкъ; безъ земя не може да се упражнява ни едно човѣшко занятие. Земледѣлието не е единствения начинъ да се използва земята, но то е единственото занятие, съ което всички бихме могли да се занимаваме.

Ако всички хора станѣха търговци, или шивачи, или желѣзари, скоро всички ще почнатъ да гладуватъ. Занятията, които се обръщатъ непосредствено къмъ природата, сж първичнитѣ занятия, отъ които, съ напредъка на обществото, се отдѣлятъ всички други. И тѣ, колкото и да се усложнява организацията на производството, всѣкога трѣбва да останатъ основни занятия, на които се крепятъ всички други, както горнитѣ етажи се крепятъ на основитѣ. И сега, както всѣкога, земледѣлието е, който ни храни.

Хенри Джорджъ — в. Свобода

Но още по-силно, по-широко е въздействието на жената въ нейния собственъ домъ. Много-вѣрно и просто е изразилъ това Августъ Форелъ: „Ръководната роля въ семейството принадлежи само външно на физическия по-силния мъжъ. Фактически тя лежи напълно въ ръцетѣ на жената“, а една стара пословица казва: „Мъжътъ съ колата не може да внесе толкова, колкото жената би могла да изнесе съ върха на иглата“.

Въ кръга на своето семейство жената е пълновластенъ стопанинъ. Чрезъ нейното пестеливо стопанисване, чрезъ собствения ѝ трудъ въ домакинството, градината и двора, тя би могла да се бори успѣшно срещу най-тежката стопанска криза, да доведе до разцвѣтъ цѣлия домъ. Една разточителна домакиня, напротивъ, е въ състояние да разори най-цвѣтущия домъ.

С. Манолова — В. на жената 577

ХРОНИКА

Министерството на вътрешнитѣ работи съобщава, че на всички българи, които живѣятъ въ Ромъния и желаятъ да посетятъ Варна за 4—5 дни визата ще бжде безплатна.

Международния празникъ на кооперацията тая година ще се празнува на 7 юлий.

Презъ първото тримесечие на 1934 год. въ пощенска-

Обявление

Синдикътъ по несъстоятелността на КИРО ХАРЕЕВЪ отъ гр. Ески-Джумая, съобщава, продължава срокътъ за продажта на кжшата на Киро Д. Хареевъ — публикувана въ обявлението на мин. брой на в. „Н. Дни“ до 16 юлий.

Продажбата да се счита че почва отъ 16 юни т. год., т. е. както е публикацията и свършва не на 30 т.м., а на 16 юли т.

та спестовна каса сж построили 187 милиона лева влогъ. Общата цифра на влоговетъ въ спест. каса възлиза на 2 лиарда лева.

Министърътъ на вътрешнитѣ работи е подписалъ редба, съ която опедѣля спестнитѣ такси за операции:

а) малки операции (64 да болести) до 500 лв.

б) сръдни операции (вида) отъ 500 до 1200 лева.

в) голѣми операции (вида) отъ 1,200 до 2500 лева.

г) сложни операции (вида) отъ 2,500 до 4,000 лева.

За областенъ училищенъ инспекторъ въ Шуменъ е назначенъ г. Ник. Каровъ, учител — педагогъ въ Шум. учителски институтъ.

Г-нъ Халаджовъ е уволненъ.

Предвидъ предстоящия житна реколта, М-вото на родното стопанство е определило максималнитѣ размѣри на уема отъ вършачкитѣ, които следва: за вършачки I категория 7 на сто; за вършачки II категория 6 на сто; за вършачки III категория 5 на сто.

Нѣкои градски кметове сж поискали финансови разрешения за дѣлата на миналитѣ щински управления, тѣй като е констатирано, че сж вършили голѣми злоупотребления.

Дирекцията на земледелието проектира да насържи развъждането на риба у насъ.

Често пжти въ пжтнитѣ автомобили се качватъ много повече пжтници, отколкото е опредѣлено. За да избѣгнатъ възможнитѣ послѣствия отъ едно такова прегруване, ще бжде направена нова провѣрка на пасажерскитѣ автомобили.

Разтурени сж картелите на месаритѣ въ всички градове, дето сж сжществували.

Дирекцията на общественията обнова проектира слѣе всички професионални организации отъ единъ бранш. Това тя прави съ цель да постигне единство и въ професионалния животъ.

Българското паравоенно дружество проектира да купи нови 5 голѣми параходи, нуждитѣ на търговския флотъ.

Светославъ Фуренъ

Джекъ Лондонъ

„Съвѣзторъ азъ пия живота свой

Навсегда и всегда

Тоя свѣтъ на менъ принадлежи...

Кръвта ми пулѣ е на всички времена

И в'нея е вселенский гладъ...

Огромното творчество на Джекъ Лондонъ — около 50 тома, за по малко отъ двадесетъ години литературенъ животъ — това блъвнало като изъ вулканъ творчество, носи яркия печатъ на една буйна натура, на единъ буенъ, неукротимъ духъ, на една изключителна по рода си творческа индивидуалностъ — спрегната и обгорена същевременно отъ една велика, безмѣрна, неудържима любовъ къмъ човѣчеството, — най-важното — къмъ бедното, стардуще по дветѣ

страни на свѣта човѣчество.

Вълнитѣ на тази любовъ — буйни и стремителни — заливатъ най-често морето отъ човѣшки страдания, надхвърлятъ това море и обливатъ, сжщо съ топлината си и безсловеснитѣ създания на природата — беднитѣ, тѣй онеправдани отъ човѣка и естеството животни — особено най-близко стоящитѣ до него! кучетѣ и коня.

Срещу тази любовъ — плодъ на хилядегодишно наследствено култивиране на човѣ-

вѣшката душа — много често забушува въ недрата на Джекъ Лондонъ сжщество — нещо тъкмо противоположно на това, — и в'мигъ възставатъ стари, прапрадедни, доисторически инстинкти, пробужда се звѣра у човѣка, първобитника, човѣка-маймуна, човѣка-горилла — тогава възникватъ и се зареждатъ картини на дивостъ, на диващина, — на свирепостъ и жестокостъ, — изпъква съ страшна сила кървавата борба на зоологическитѣ видове, на родоветѣ, на половетѣ — слѣпа проява на неумолими законъ на еволюцията, на половия подборъ, на преживяването на по-силния! — изплаватъ на повърхността на съзнанието неочаквани видения на отдавна преминали сжществувания — скрития въ тъмната

на вѣковетѣ праисториченъ животъ на самотворещата се плазма и свързания съ нея атавистически споменъ на микроскопичната клетка; възкръсватъ най-древни — мѣрени съ хилядолѣтия — сжществувания на душата, на съзнанието, на сивото мозъчно вещество, — нѣщо вика, бие, тегли се и крещи въ тъмницата на свѣтовното битие — и тегли безспокойно животното и човѣка къмъ тѣхното вѣчно лѣно — гора, къмъ майката природа, къмъ отдавна живѣлитѣ въ тъмната на мирозданието сжществувания.

Това е стариятъ, вѣковенъ, непоборимъ инстинктъ на крѣвта, на първичната материя, бушуваща дълбоко въ натурата ни — инстинктъ на животното, на звѣра, на гори-

лата, — това е слѣпия дълбоководенъ, неумопостижимъ инстинктъ на първобитника, който заговаря съ страшна сила въ душата на клетъчния тъканъ на задокеанския първиченъ гений — за да залѣе своитѣ вълни всички моретѣ и континенти.

Наспроти всичко това наспроти този огроменъ и изгнати крѣжъ отъ идеи, чувства и мироусещания — всеобхватитаническо творчество Джекъ Лондонъ може да бжде поддѣлено и разглеждано отъ три, най-важни страни.

1. Отъ Индивидуално. 2. Отъ Социално; и 3. Отъ Космическо гледище — всѣко по отъ които обгръща по на частъ, а всички заедно цѣлбѣтѣ творчество на великия американски писателъ.